

Escultura pública

L'èxit de l'escultura commemorativa que Marès va realitzar fins a la irrupció de la Guerra Civil espanyola es troba en el simbolisme de les seves obres, que té l'origen en l'ideari noucentista. El *Monument a Francesc Soler i Rovirosa* o el *Monument a Francesc Layret* en són un bon exemple. Pel que fa a l'escultura decorativa urbana, la seva màxima producció està vinculada a la celebració de l'Exposició Internacional del 1929, com per exemple *Nena damunt d'un peix*.

Escultures i relleus de Marès decoren, encara avui, edificis privats com el de La Unión y el Fénix, al passeig de Gràcia o el de l'antic Banco de Vizcaya, a

la plaça de Catalunya, coronat per *Minerva* i inaugurat l'any 1931, ambdós a Barcelona. El concepte d'escultura commemorativa en l'obra de Marès un cop acabada la Guerra Civil espanyola va canviar tot començant a realitzar escultures centrades en la representació de l'homenatjat, i va abandonar les al·legories utilitzades els anys anteriors. A partir del 1939, Marès va decorar i va veure com s'erigien escultures seves en edificis, majoritàriament, fora de Barcelona.

Escultura pública

El éxito de la escultura conmemorativa que Marès realizó hasta la irrupción de la Guerra Civil española se encuentra en el simbolismo de sus obras, que tenía su origen en el ideario noucentista. El monumento a Francesc Soler Rovirosa o a Francesc Layret son un buen ejemplo. En cuanto a la escultura decorativa urbana, su máxima producción está vinculada a la celebración de la Exposición Internacional de 1929, como por ejemplo *Niña sobre un pez*.

Esculturas y relieve de Marès decoran, aún hoy, edificios privados como el de La Unión y el Fénix en

el Paseo de Gracia o el del antiguo Banco de Vizcaya en la Plaza de Catalunya, coronado por *Minerva* e inaugurado en 1931, ambos en Barcelona. El concepto de escultura conmemorativa en la obra de Marès una vez acabada la Guerra Civil española cambia y empieza a realizar esculturas centradas en la presencia física del homenajeado, abandonando las alegorías utilizadas en los años anteriores. A partir de 1939, Marès decoró y vio cómo se erigían esculturas suyas en edificios mayoritariamente fuera de Barcelona.

Public sculptures

The success of the commemorative sculptures that Marès produced until the onset of the Spanish Civil War is due to the symbolism contained in his work, which stems from the ideas of the Noucentisme movement. The *Monument to Francesc Soler i Rovirosa* and the *Monument to Francesc Layret* are good examples of this. Regarding decorative urban sculptures, his maximum levels of production are associated with the International Exposition of 1929, as for example *Girl on a Fish*.

Sculptures and reliefs by Marès still decorate private buildings

today, including those of La Unión y El Fénix building on Passeig de Gracia and the former Banco de Vizcaya building in Plaça de Catalunya, crowned by *Minerva* and inaugurated in 1931, both in Barcelona. Once the Spanish Civil War came to an end, the concept of commemorative sculpture in Marès' work changed, and he started to create sculptures focused on representations of the subject, abandoning the allegories he had used in previous years. From 1939 onwards, Marès decorated and saw his sculptures erected on buildings, mostly outside Barcelona.